

tallet har stillet, skal jeg ganske kort sige, at da vi alle haaber, at det ikke skal blive nødvendigt oftere at foreslaa Merindkomstskatten, hvis Skavanker bliver mere og mere indlysende, mener vi ikke, der er Anledning til at forandre dens almindelige Struktur.

Jeg skal saa gaa over til at omtale Loven om midlertidig Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten. Det vigtigste, der er sket med Hensyn til denne Skat, er, at § 7-Skatten, Formueforøgelsesindkomstskatten, helt er bortfaldet. Det er ikke helt usandsynligt, at der til ærede Medlemmer er naaet Genlyd af de Brydninger, som i den Anledning har fundet Sted indenfor Udvalget. Jeg vil gerne have Lov til for mit personlige Vedkommende at sige, at jeg hører til dem, som allersidst har forladt § 7-Skatten, og at jeg ikke gjorde det før i det Øjeblik, hvor det var nødvendigt for overhovedet at faa en fuldkommen enstemmig Instilling for Socialdemokraternes, det radikale Venstres og Venstres Vedkommende og saaledes, at det konservative Folkeparti ingenlunde stiller sig udenfor Indstillingen, men kun paa enkelte Punkter tager de naturlige Reservationer, som dette Parti altid har hævdet i Skattesager. Formueforøgelsesindkomstskatten er altsaa forladt af alle. Den mistede en Del af sin Interesse ogsaa for dem, der ansaa den efter dens Princip for en rigtig Skat, da det Mæglingforslag, jeg selv havde været med til at stille om, at denne Skat ikke maatte inddrages under Merindkomstskatten, var fremsat; da den, som jeg sagde før, var blevet reduceret til fattige 8 Mill. Kr., blev selvfølgelig Interessen for den væsentlig svækket. Men et Sidemotiv til, at adskillige ligesom jeg nødigt forlod Skatten, var dette, at netop dens Form af Indkomstskat giver Kommunerne en Mulighed for at inddrage den under deres Skatteligning, den Udsigt, som derved gaves Kommunerne, til, at de kunde faa en for mange af dem haardt tiltrængt yderligere Indtægt, vilde vi nødigt berøve dem. Imidlertid maatte vi jo, da vi skulde til at hoppe over i Kompromiset, erkende for det første, at den Forandring i Skatteloven af 1912, som Formueforøgelsesindkomstskatten medførte, var en organisk Forandring, som vel sagtens fuldt saa naturligt hørte hen under den almindelige Debat om Skattesystemet, men dernæst ogsaa, at der paa anden Maade maatte kunne skabes Kommunerne en Udsigt til, at Staten kom dem til Hjælp. Fra alle Sider enedes man om, at det, naar Formueforøgelses-

indkomstskatten var forladt, ikke var muligt at skaffe Hjælpen indenfor dette Komplex af Skattelove, men paa den anden Side blev det ogsaa af Udvalget enstemmig udtalt, at man vilde finde det rimeligt, at der ved særlig Lov blev givet de Kommuner, som under den vanskelige Tid maatte blive særlig trangt stillet, en pekuniær Støtte, og jeg vil gerne bruge Udtrykket: en klækkelig pekuniær Støtte, naar det kunde ske indenfor det samlede Skattekompleks' finansielle Rammer. Dette hører ikke ind under Finansministeren, det erkender hele Udvalget, ogsaa de Medlemmer af Udvalget, som er ivrigt for at skaffe Kommunerne denne Hjælp. Jeg vil antage og vente, at der i Løbet af Forhandlingerne kan blive givet Indenrigsministeren, hvem det vil komme til at henhøre under, Lejlighed til at præcisere sin Stilling til Sagen.

Ændringsforslagene til Loven om midlertidig Ændring i Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten indeholder desuden den i Begyndelsen af mit Foredrag omtalte Kompensation, som er givet til Gængæld for Omflytning af Ejendoms-skylden og § 7-Skattens Bortfald. Imidlertid er der to Ændringsforslag, under Nr. 1 og Nr. 3, som er det modsatte af Kompensation, idet det nemlig er en Formindskelse af Afkastningen. Ændringsforslag under Nr. 1 gaar ud paa, at Tillæget til Formueskatten, som nu allerede begynder ved Formuer paa 20 000 Kr., først bliver paalagt Formuer paa 25 000 Kr. og derefter. Ved Ændringsforslag under Nr. 3 foreslaas det, at for de Personer, hvis Indtægt i Almindelighed maatte menes at være Formueindtægt, og som ikke havde nogen forbejdsindtægt ved Siden af og derfor forrige Gang, vi behandlede Tillægsskatten paa Formue, blev fritaget for Formueskat, selv om de havde den til Tillægsskatten fornødne Formue, sættes den Sum, som er fri for Formue-tillægsskat, op til 3 000 Kr., medens Lovforslaget satte denne Maksimumsum til 2 500 Kr. — ved en Trykfejl staa der i Lovforslaget 2 000 Kr. —, det er i Parentes bemærket ikke altid let at finde korte eller velklingende Udtryk for det, der indeholdes i et saadant Skattelovforslag. — Men foruden disse to Formindskelser af Skattelovens Afkastning er der altsaa de to Kompensationsforslag, som tilsammen menes at ville give 15 Mill. Kr., idet Tillægsskatten paa Formue for Personer, hvis Satser var foreslaaede mellem 200 000—500 000 Kr. til 5 p. m., sættes